

Věc C-306/20**Shrnutí žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podle čl. 98 odst. 1
jednacího řádu Soudního dvora****Datum doručení:**

9. července 2020

Předkládající soud:

Administratīvā apgabaltiesa (Lotyšsko)

Datum předkládacího rozhodnutí:

4. června 2020

Žalobkyně:

SIA Visma Enterprise

Žalovaná:

Konkurences padome

Předmět původního řízení

Žaloba podaná lotyšskou obchodní společností SIA Visma Enterprise k Administratīvā apgabaltiesa (krajský správní soud, Lotyšsko) v oblasti vnitrostátního práva hospodářské soutěže, kterou se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí Latvijas Republikas Konkurences padome (Rada pro hospodářskou soutěž Lotyšské republiky; dále jen „Rada“), jímž jí byla uložena pokuta za to, že ve smlouvách, které uvedená společnost uzavřela s distributory svých výrobků (dvou účetních programů), bylo sjednáno udržení, resp. vyhrazení zákazníků po určitou dobu (až šesti měsíců) před uzavřením kupní smlouvy, tedy po dobu, po kterou probíhal prodejní proces.

Předmět a právní základ předběžné otázky

V projednávané věci, která se týká vnitrostátní situace [členského] státu, ale ve které se mají uplatnit vnitrostátní normy v podstatě obdobné unijním normám v oblasti hospodářské soutěže, žádá předkládající soud na základě článku 267 SFEU o výklad čl. 101 odst. 1 SFEU, jakož i článku 2 a čl. 4 písm. b) nařízení č. 330/2010, za účelem objasnění:

- zda určitá dohoda mezi výrobcem a několika distributory, podle které se na distributora, jenž u výrobce zaregistruje potenciální transakci s určitým zákazníkem, vztahuje po dobu šesti měsíců od tohoto zaregistrování, nemá-li tento zákazník proti tomu námitky, priorita pro účely pokračování prodejního procesu u daného zákazníka, musí být považována za zakázanou dohodu;
- zda a za jakých podmínek se na tuto dohodu mohou vztahovat výjimky stanovené právními předpisy Evropské unie, mimo jiné předpisy upravujícími systémy výhradní distribuce; a
- jaký význam může mít v tomto ohledu i) okolnost, že ostatním smluvním stranám (distributorům) pokuta uložena nebyla, ii) okolnost, že tržní podíl dané distribuční sítě nepřesahuje 30 %, a iii) okolnost, že zákazník distributora má právo vznést proti tomuto zvýhodnění námitky, jakož i další okolnosti projednávané věci.

Předběžné otázky

- 1) Lze dohodu mezi výrobcem a několika distributory dotčenou v projednávané věci (podle které se na distributora, jenž u výrobce zaregistruje potenciální transakci s určitým zákazníkem, vztahuje po dobu 6 (šesti) měsíců od tohoto zaregistrování priorita pro účely pokračování prodejního procesu u dotyčného koncového uživatele, nemá-li tento uživatel proti tomu námitky) považovat v souladu se správným výkladem Smlouvy o fungování Evropské unie za dohodu mezi podniky, jejímž účelem je vyloučení, omezení nebo narušení hospodářské soutěže ve smyslu čl. 101 odst. 1 [SFEU]?
- 2) Vykazuje dohoda mezi výrobcem a několika distributory dotčená v projednávané věci, vyložená v souladu s ustanoveními Smlouvy o fungování Evropské unie, prvky, které by mohly naznačovat, zda není uvedená dohoda vyňata z obecného zákazu dohod?
- 3) Je třeba mít za to, že dohoda mezi výrobcem a několika distributory dotčená v projednávané věci, vyložená v souladu s ustanoveními Smlouvy o fungování Evropské unie, představuje výjimku? Uplatní se výjimka umožňující uzavírat vertikální dohody omezující aktivní prodeje na výhradním území nebo výhradní skupině zákazníků vyhrazené dodavateli nebo přidělené dodavatelem jinému kupujícímu tam, kde toto omezení neomezuje prodeje uskutečňované zákazníky kupujícího, a když tržní podíl dodavatele (žalobkyně) nepřesahuje 30 %, jen na systémy výhradní distribuce?
- 4) Může skutková podstata dohody mezi výrobcem a několika distributory dotčené v projednávané věci, vyložené v souladu s ustanoveními Smlouvy o fungování Evropské unie, spočívat výlučně v protiprávním jednání jediného hospodářského subjektu? Je za okolností projednávané věci, vyložených v souladu s ustanoveními Smlouvy o fungování Evropské unie, namíste posuzovat nepřímé důkazy účasti jediného hospodářského subjektu na zakázané dohodě?

5) Je za okolností projednávané věci, vyložených v souladu s ustanoveními Smlouvy o fungování Evropské unie, namíste posuzovat nepřímé důkazy omezení (narušení) hospodářské soutěže v rámci daného distribučního systému, zvýhodnění žalobkyně nebo negativního důsledku pro hospodářskou soutěž?

6) Je za okolností projednávané věci, vyložených v souladu s ustanoveními Smlouvy o fungování Evropské unie, kdy tržní podíl distribuční sítě nepřesahuje 30 % (žalobkyně je výrobce, takže její tržní podíl zahrnuje i obrat jejich distributorů), namíste posuzovat nepřímé důkazy negativních důsledků pro hospodářskou soutěž v rámci distribuční sítě nebo mimo ni a vztahuje se na uvedenou dohodu zákaz?

7) Platí podle čl. 101 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie a článku 2 nařízení Komise č. 330/2010 ze dne 20. dubna 2010 ve spojení s jeho čl. 4 písm. b), že

- na distribuční systém, ve kterém i) si distributor (obchodník) sám vybírá potenciálního zákazníka, se kterým bude spolupracovat; ii) dodavatel předem a na základě objektivních, jasně známých a ověřitelných kritérií neurčil specifickou skupinu zákazníků, jimž mají jednotliví distributoři poskytovat služby; iii) dodavatel na žádost distributora (obchodníka) vyhradí potenciální zákazníky tomuto distributorovi; iv) ostatní distributoři nevědí, resp. nejsou předem informováni o vyhrazení daného potenciálního zákazníka; nebo ve kterém v) jediným kritériem pro vyhrazení určitého potenciálního zákazníka a pro tomu odpovídající určení systému výhradní distribuce ve prospěch určitého konkrétního distributora je žádost uvedeného distributora, a nikoli určení systému dodavatelem; nebo ve kterém vi) vyhrazení platí po dobu 6 (šesti) měsíců od zaregistrování potenciální transakce (po jejichž uplynutí přestává výhradní distribuce platit), se uplatní výjimka?
- je třeba mít za to, že pasivní prodeje nejsou omezeny, když dohoda uzavřená mezi dodavatelem a distributorem sice obsahuje podmínku, že kupující (koncový uživatel) může proti uvedenému vyhrazení vznést námitky, ale kupující nebyl o této podmínce informován? Může jednání kupujícího (koncového uživatele) ovlivnit (ospravedlnit) podmínky dohody mezi dodavatelem a distributorem?

Uplatňovaná ustanovení unijního práva

Smlouva o fungování Evropské unie: čl. 101 odst. 1

Nařízení Komise (EU) č. 330/2010 ze dne 20. dubna 2010 o použití čl. 101 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie na kategorie vertikálních dohod a jednání ve vzájemné shodě (Úř. věst. L 102, s. 1): článek 2 a čl. 4 písm. b)

Judikatura Soudního dvora

Rozsudek Soudního dvora ze dne 14. března 2013, Allianz Hungária Biztosító a další (C-32/11, EU:C:2013:160), bod 20

Vnitrostátní právní rámec

Konkurences likums (zákon o hospodářské soutěži) (*Latvijas Vēstnesis*, Nr. 151, 23.10.2001; ve znění pozdějších změn) (dále jen „zákon o hospodářské soutěži“): články 1, 2 a 11 (znění čl. 11 odst. 1 tohoto zákona je v podstatě totožné se zněním čl. 101 odst. 1 SFEU)

Ministru kabineta 2008.gada 29.septembra noteikumi Nr. 797 „Noteikumi par atsevišķu vertikālo vienošanos nepakļaušanu Konkurences likuma 11. panta pirmajā daļā noteiktajam vienošanās aizliegumam“ (nařízení vlády č. 797 ze dne 29. září 2008, „Ustanovení o vyjmutí některých vertikálních dohod ze zákazu dohod stanoveného v čl. 11 odst. 1 zákona o hospodářské soutěži“) (*Latvijas Vēstnesis*, Nr. 153, 02.10.2008) (dále jen „nařízení vlády č. 797“): bod 8.2.1 [obsah tohoto bodu je obdobný obsahu výjimky stanovené v čl. 4 písm. b) bodě i) nařízení č. 330/2010].

Stručné shrnutí skutkového stavu a původního řízení

- 1 Žalobkyně, SIA Visma Enterprise (vzniklá fúzí dvou společností, kterým byla napadeným rozhodnutím uložena pokuta, a sice SIA FMS Software a SIA FMS), je majitelkou autorských práv ke dvěma účetním programům nazvaným *Horizon* a *Horizon Start* (dále jen „dotčené výrobky“).
- 2 Žalobkyně distribuovala dotčené výrobky sama i prostřednictvím distributorů, se kterými uzavírala dohody o standardní spolupráci s distributory (dále jen „sporná dohoda“, resp. „sporné dohody“).
- 3 Ujednání 4.1 sporné dohody (dále jen „sporné ujednání“) stanovilo (v daném textu se žalobkyně označuje termínem „dodavatel“ a distributor termínem „partner“):
 „Při zahájení prodejního procesu u určitého koncového uživatele je partner povinen zaregistrovat potenciální transakci do databáze vytvořené dodavatelem, a to zasláním elektronického formuláře žádosti uvedeného v příloze 1 smlouvy, do kterého vyplní všechny dostupné informace vyjmenované v příloze 1. U zaregistrovaných potenciálních transakcí má partner, který operaci zaregistroval dříve, prioritu pro účely pokračování prodejního procesu u dotčeného koncového uživatele, nemá-li koncový uživatel proti tomu námitky. Toto zvýhodnění platí po dobu 6 (šesti) měsíců ode dne registrace potenciální operace.“
- 4 Rozhodnutím ze dne 9. prosince 2013 (dále jen „napadené rozhodnutí“) Rada určila, že sporné ujednání je v rozporu se zákazem stanoveným v čl. 11 odst. 1

zákona o hospodářské soutěži, a tudíž je sporné smlouvy nutno kvalifikovat jako zakázané dohody omezující hospodářskou soutěž mezi distributory. Týmž rozhodnutím byla žalobkyni uložena pokuta ve výši 64 029,23 EUR (45 000 LVL). Rada nepovažovala za vhodné ani za nezbytné přičíst odpovědnost distributorům coby spoluúčastníkům zakázané dohody. Rada rovněž uvedla, že protiprávní jednání pokračovalo po dobu více než pěti let a k jeho ukončení došlo z iniciativy žalobkyně.

- 5 Žalobkyně podala proti napadenému rozhodnutí žalobu k předkládajícímu soudu. Rozsudkem ze dne 8. května 2015 předkládající soud částečně vyhověl návrhovým žádáním žalobkyně v souvislosti s uložením pokuty oběma subjektům (dvěma společnostem, jejichž fúzí vznikla žalobkyně) společně a nerozdílně, avšak ve zbývající části žalobu zamítl.
- 6 Obě účastnice uvedeného řízení podaly kasační opravné prostředky, po jejichž projednání Senāta Administratīvo lietu departaments (Nejvyšší soud, správní senāt; dále jen „Senāts“) rozsudkem ze dne 16. června 2017 zrušil rozsudek předkládajícího soudu ze dne 8. května 2015 a věc mu vrátil k novému projednání. Rozsudkem ze dne 13. září 2018 předkládající soud žalobu znovu zamítl a rozhodl, že napadené rozhodnutí je zákonné a podložené. Senāts (Nejvyšší soud) po projednání dalšího kasačního opravného prostředku žalobkyně zrušil rozsudkem ze dne 26. listopadu 2019 i rozsudek předkládajícího soudu ze dne 13. září 2018 s tím, že uvedený rozsudek se náležitě nevypořádal s tvrzeními žalobkyně k povaze dohody a k jejímu právnímu a ekonomickému kontextu a s přihlédnutím k důkazům jejího skutečného uplatňování.
- 7 Senāts (Nejvyšší soud) dospěl mimo jiné k závěru, že právní názor předkládajícího soudu, podle kterého je výhrada „nemá-li koncový uživatel proti tomu námitky“ obsažená ve sporném ujednání irelevantní, je nesprávný. Kasační soud měl totiž za to, že pro účely určení povahy, dosahu a mezí dohody bylo nezbytné zjistit, jak zamýšleli dohodu uplatňovat její účastníci, a konkrétně jak by byly řešeny případné námitky zákazníků a v jakých mantinelech by se v závislosti na námitkách vznesených zákazníkem mohl prodávající pohybovat. Podle názoru kasačního soudu navíc nebylo důležité, zda zákazník věděl o existenci takové výhrady a zda znal obsah dané dohody v obecné rovině. Rozhodné bylo, s jakým postupem prodávajících v prodejním procesu se počítalo pro případ obdržení takových námitek. Senāts (Nejvyšší soud) dodal, že obsah dohody měl být posuzován jak na základě jejího doslovného znění, tak na základě důkazů předložených oběma účastnicemi řízení, které by mohly doložit skutečnou povahu dohody.

Hlavní argumenty účastnic původního řízení

K existenci protiprávního jednání

- 8 **Rada** je toho názoru, že režim zavedený sporným ujednáním, podle kterého distributor získá zaregistrováním potenciální transakce do databáze zákazníků žalobkyně „prioritu pro účely pokračování prodejního procesu“ a toto zvýhodnění platí po určitou dobu, a sice šesti měsíců, omezuje hospodářskou soutěž mezi distributory a jejich vzájemný konkurenční tlak. Jelikož se jedná jen o potenciální zákazníky, nemají distributoři možnost soutěžit mezi sebou v nabízení dotčených výrobků za nejvýhodnějších podmínek. Přiznání uvedeného zvýhodnění je rovnocenné koordinovanému rozdělení zákazníků mezi distributory ze strany žalobkyně, které omezuje hospodářskou soutěž mezi nimi. Rada má za to, že vzhledem k tomu, že účelem sporného ujednání je omezení hospodářské soutěže, představuje sporná smlouva omezení z hlediska účelu, takže není důvodné se zabývat skutečným uplatňováním nebo důsledky sporného ujednání. Podle Rady není dovětek „[...] nemá-li koncový uživatel proti tomu námitky“ obsažený ve sporném ujednání relevantní pro posouzení požadované důkazní úrovně platné pro omezení hospodářské soutěže. Kdyby uvedenou podmínku bylo nutné zohlednit při určování požadované důkazní úrovně v projednávané věci, záviselo by omezení hospodářské soutěže na skutečném provádění dohody v případě každého jednotlivého distributora. K tvrdému omezení hospodářské soutěže přitom dochází bez ohledu na jednání zákazníka.
- 9 **Žalobkyně** popírá, že by účelem jejího jednání bylo vyloučení, omezení nebo narušení hospodářské soutěže. Sporná smlouva nezavádí systém, ve kterém by zaregistrování potenciální transakce eliminovalo nebo omezovalo hospodářskou soutěž, protože nebyla uzavřena vzájemná dohoda, podle které by distributoři nepředkládali nabídky zákazníkovi zaregistrovanému (vyhrazenému) jiným distributorem, a žalobkyně neslíbila, že o dotčeném zákazníkovi nebude konzultovat s jiným distributorem. Zaregistrování podle žalobkyně nijak nebrání ostatním distributorům aktivně obchodovat se zákazníky, kterým se již věnoval některý z distributorů nebo samotná žalobkyně, a to i ve vztahu k pozdějším obdobím. Zákazník má tedy právo zvolit si kteréhokoli distributora, takže možnost rozdělení trhu je vyloučena. Neexistují žádné jiné skutečnosti (než sporná smlouva), které by dokládaly společný cíl stran spočívající v rozdělení trhu v souvislosti se zákazníky. Jestliže určitý distributor nebyl informován o konkrétním vyhrazení provedeném jiným distributorem, není nijak fakticky omezován ani nabádán, aby zákazníkovi nepředkládal nabídku. Hospodářská soutěž mezi distributory tak není nijak omezována. Sporná smlouva nestanoví ani donucovací mechanismus či sankce. Žalobkyně dodává, že pokud Soudní dvůr Evropské unie již posuzoval podmínky rozdělení trhu v systému selektivní distribuce zaměřeném na distribuci luxusních výrobků, jsou jeho závěry stran legality podmínek rozdělení trhu použitelné na všechny systémy (selektivní i výhradní) distribuce, pro které existuje právní základ.

K odůvodnění sporného ujednání (legitimní cíl)

- 10 **Žalobkyně** má za to, že pokud dohoda omezující možnosti prodeje dalšího prodávajícího, včetně určitých zákazníků, sleduje legitimní cíl a pokud se uplatňuje přiměřeně, nelze takovou dohodu považovat za zakázanou podle čl. 11 odst. 1 zákona o hospodářské soutěži. Tvrdí, že zvýhodnění přiznané sporným ujednáním podněcovalo distributory k tomu, aby při distribuování dotčených výrobků postupovali aktivně, tedy aby při prodeji mezi sebou aktivně soutěžili. Žalobkyně tvrdí, že se všemi distributory zacházela stejně a vůči všem svým autorizovaným distributorům, kterým se věnovala postupně, jak přicházeli, uplatňovala stejné prodejní podmínky. Nezbytnost sporného ujednání vyplynula ze zvláštností daného odvětví a dotčeného výrobku. Dotčeným výrobkem je totiž komplexní účetní software, který vyžaduje pravidelné aktualizace a který musí být za určitých okolností přizpůsoben specifickým potřebám dotyčného zákazníka. K zaručení toho, že zákazník získá kvalitní a výkonný produkt (což je otázka reputace výrobku), je nezbytný dohled žalobkyně nad prací distributorů, jakož i pravidelné konzultace mezi žalobkyní a distributory k instalaci dotčeného výrobku a k návrhům specifických řešení. Sporné ujednání navíc žalobkyni coby výrobci umožňovalo plánovat své příjmy, identifikovat potenciální zákazníky, rozhodovat o investicích do vývoje svého výrobku, efektivně využívat zdroje a stanovovat shodné podmínky spolupráce s distributory, jakož i poskytovat zákazníkům na žádost distributora slevu od výrobce.
- 11 Podle **Rady** je třeba spornou dohodu považovat za dohodu omezující hospodářskou soutěž z hlediska svého účelu zejména proto, že žalobkyně neposkytla racionální a z ekonomického hlediska smysluplné vysvětlení k důvodům nezbytnosti omezovat právo distributora poskytovat své služby zákazníkovi, o kterém žalobkyni dříve informoval jiný distributor, že si tohoto zákazníka vyhrazuje. K identifikování potenciálních zákazníků a k rozhodování o investicích do vývoje výrobku není nezbytné vyhrazování zákazníků, neboť lze využívat například údaje z historie.

K případné výjimce ze zákazu

- 12 **Žalobkyně** má za to, že podle bodu 8.2.1 nařízení vlády č. 797 se na spornou smlouvu vztahuje výjimka (ze zákazu).
- 13 **Rada** s tím nesouhlasí a tvrdí, že sporná smlouva omezuje distributory v tom, kterým zákazníkům mohou prodávat dotčené výrobky. Podotýká také, že bod 8.2.1 nařízení vlády č. 797 umožňuje sice za výjimečných okolností omezit aktivní prodeje (jednání distributorů spočívající v aktivním vyhledávání zákazníků na neomezeném území nebo v rámci neomezeného okruhu zákazníků), ale zakazuje omezování pasivních prodejů (tj. situaci, kdy se na distributora obrátí zákazník, jenž nepatří k danému území nebo do okruhu zákazníků výhradně svěřeného danému distributorovi). Hypotéza výjimky se uplatní jen v situacích, kdy existuje systém výhradní distribuce. Uvedené ustanovení nelze vykládat široce, tedy že se vztahuje na každý případ, kdy byla jediným prodejcem určitého

výrobku určitému zákazníkovi uzavřena „výhradní dohoda“. Sporné ujednání tudíž podle Rady nezavádí systém výhradní distribuce. Má za to, že sporný systém nelze považovat za výhradní, protože není vymezen předem a jeho výhradnost určují selektivně samotní distributoři. Proto také není namístě posuzovat ani případná omezení pasivních prodejců. Distributorovi nelze bránit v tom, aby soutěžil o konkrétního zákazníka, je-li tento distributor s to nabídnout lepší cenu a kvalitnější službu. Vyhrazení dotčené v projednávané věci omezuje možnost ostatních distributorů nabízet nižší ceny a vyšší kvalitu, a tudíž představuje omezení hospodářské soutěže z hlediska účelu.

K počtu pachatelů

- 14 **Žalobkyně** tvrdí, že k tomu, aby mohlo být konstatováno protiprávní jednání, měl být v napadeném rozhodnutí uveden počet pachatelů zapojených do protiprávního jednání. Vzhledem k tomu, že distributoři nebyli podle napadeného rozhodnutí považováni za vinné z protiprávního jednání, byl shledán jen jediný pachatel protiprávního jednání. Konstatování, že došlo k zakázané dohodě, ovšem vyžadovalo, aby Rada identifikovala alespoň dva pachatele. Rada nedisponuje při určování odpovědnosti za protiprávní jednání prostorem pro uvážení. Sporné ujednání navíc nebylo distributorům nastoleno především s ohledem na to, že distributoři měli na tomto ujednání větší zájem než žalobkyně.
- 15 **Rada** má za to, že distributorům nemusela přičíst odpovědnost za zakázanou dohodu, protože distributoři se aktivně nepodíleli na uzavírání sporné smlouvy a jejich vyjednávací síla vůči žalobkyni byla nepatrná. Má za to, že konstatování, že došlo k protiprávnímu jednání podle čl. 11 odst. 1 zákona o hospodářské soutěži, v případě zakázané dohody nevyžaduje přičtení odpovědnosti všem jejím účastníkům. Rada nezastavila řízení proti distributorům proto, že v jejich jednání neshledala porušení uvedeného ustanovení, nýbrž z důvodů účelnosti.

K definici relevantního trhu a tržního podílu

- 16 **Žalobkyně** tvrdí, že Rada v rozporu s právní úpravou, s logikou i se svými vlastními závěry k vertikálním dohodám definovala jediný trh, na kterém působí jak žalobkyně (velkoobchodní úroveň), tak i její distributoři (maloobchodní úroveň). Podle jejího názoru jde o kardinální pochybení při definování relevantního výrobového trhu. Relevantní trh má zásadní význam, protože Rada měla posoudit použitelnost výjimek stanovených v nařízení vlády č. 797.
- 17 **Rada** tvrdí, že definice relevantního trhu nebyla pro účely legality napadeného rozhodnutí relevantní, neboť na dotčenou zakázanou dohodu se nevztahuje výjimka podle nařízení vlády č. 797, a to nikoli proto, že by byly překročeny prahové hodnoty tržního podílu stanovené jeho ustanoveními, nýbrž proto, že vedla k omezení hospodářské soutěže z hlediska účelu.

Stručné odůvodnění žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

- 18 Předkládající soud poukazuje na to, že dohoda dotčená ve věci v původním řízení nemůže ovlivnit obchod mezi členskými státy. Nicméně vzhledem k tomu, že použitelné ustanovení vnitrostátního práva, jímž je čl. 11 odst. 1 zákona o hospodářské soutěži, zavádí stejný právní rámec jako čl. 101 odst. 1 SFEU, je třeba zabránit tomu, aby se v Lotyšsku při konstatování existence vertikálních zakázaných dohod uplatňovala jiná kritéria.
- 19 Předkládající soud proto na základě judikatury Soudního dvora, zejména rozsudku Allianz Hungária Biztosító a další (C-32/11, EU:C:2013:160, bod 20), shledává, že existuje právní základ pro položení předběžných otázek za účelem objasnění, zda lze v důsledku povahy takové dohody, jako je dohoda dotčená ve věci v původním řízení (která stanoví, že u zaregistrovaných potenciálních transakcí se na distributora, který je před provedením dané transakce zaregistroval, vztahuje priorita pro účely pokračování prodejního procesu u dotyčného koncového uživatele, nemá-li tento uživatel proti tomu námitky, přičemž toto zvýhodnění platí po dobu šesti měsíců od zaregistrování potenciální transakce), dospět k závěru, že účelem uvedené dohody objektivně je vyloučení, omezení nebo narušení hospodářské soutěže na trhu.

PRACOVNÍ DOKUMENT